

Copy: right or wrong?

Ik kan me nog herinneren in de jaren 70 / 80 van de vorige eeuw dat er hier in West-Europa werd neergekeken op de kopieercultuur van de Japanners en andere opkomende Zuid-Oost-Aziatische economieën. Ook nu nog wordt er veel 'geleend' door bijv. de Chinezen en wordt soms het intellectueel eigendom geschonden. Dat vinden we meestal niet zo leuk.

Inmiddels is er iets gaande in onze eigen samenleving waar ik zo mijn vraagtekens bij heb: het lijkt er vaak op dat we in een kopie-cultuur terecht zijn gekomen van onze eigen cultuur! In ieder geval als het over muziek gaat.

"Luister maar eens naar die of die opname op Youtube, of op Spotify en dan weet je hoe het moet klinken" Is dat écht zo vraag ik me dan direct af?

Nu ik dit schrijf ben ik middenin de voorbereidingen voor een aantal aankomende concerten. Ik heb me de afgelopen weken/maanden zelfstandig verdiept in de muziek en heb een helder en duidelijk beeld van hoe ik denk dat het zou moeten klinken. Uiteraard ben ik ook nieuwsgierig naar wat anderen doen, en aangezien er weinig gelegenheid is om naar live-concerten te gaan met specifiek dit repertoire luister ik sinds een paar dagen nu dus ook naar Youtube en Spotify

Wat schetst mijn verbazing? Vrijwel alle opgenomen uitvoeringen zijn op veel plekken muzikaal heel slecht, ongelijk, verkeerde tempi, foute balans, slechte intonatie, sfeerloos en ook: er is sprake van een kopie-cultuur: je kunt heel duidelijk horen wie naar wiens opname heeft geluisterd en daar bepaalde elementen van heeft gekopieerd, zomaar, voor mij als luisteraar zonder innerlijke muzikale noodzaak! Het overtuigt niet!

Dit sterkt mij in mijn eigen overtuigingen, dat ik keuzes mag en dien te maken die IK noodzakelijk acht. Dat MIJN interpretatie de enige bestaande is op het moment dat IK het concert dirigeer. (NB: de enig bestaande is iets anders dan de enig juiste: de enig juiste bestaat sowieso NIET)

Dus: niet COPY maar KOPPIE KOPPIE